

Sygn. akt IV U 1135/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 kwietnia 2016r. w S.

odwołania T. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 4 sierpnia 2015 r. Nr (...)

w sprawie T. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 1135/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 4 sierpnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.111 ust.1 pkt 2 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił T. A. prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonej, przyznanej jej od 1 kwietnia 1990r., przyjęto jej wynagrodzenie z 3 kolejnych lat kalendarzowych ,tj. z okresu 1979-1981. Obliczony w ten sposób wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 103,71% i jest korzystniejszy od wskaźnika wysokości podstawy wymiaru obliczonego przy przyjęciu podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z okresu od 1970r. do 1989r. ,tj. z lat 1972-1981, a także przy przyjęciu podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu ,tj. z lat 1956-1957, 1959-1972, 1979-1981 i z 1983r. Obliczone w ten sposób wskaźniki wysokości podstawy wymiaru emerytury wynoszą odpowiednio 53,77% i 75,45%. W tych okolicznościach nie zachodzi podstawa do ponownego obliczenia wysokości emerytury (decyzja z 4 sierpnia 2015r. k.81 akt emerytalnych).

Odwołanie od w/w decyzji złożyła T. A. wskazując, że decyzja jest ogólnikowa i niezrozumiała, a wysokość emerytury jest obliczona nieprawidłowo i wymaga weryfikacji (odwołanie k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.3-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona T. A. (urodzona w dniu (...)) od 1 kwietnia 1990r. uprawniona jest do emerytury (decyzja o przyznaniu emerytury od 1 kwietnia 1990r. k.7-8 akt emerytalnych). Do obliczenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął wynagrodzenie ubezpieczonej z okresu zatrudnienia w (...) Zakładach (...) w S. w latach 1979-1981 (zaswiadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 4 lipca 1990r. k.5 akt emerytalnych). Obliczony na tej podstawie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 102,97%, a po przeliczeniu od 1 stycznia 1992r. – w związku z wejściem w życie ustawy z 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych – 103,71% (decyzja z 25 lutego 1992r. o przeliczeniu emerytury k.22 akt emerytalnych).

W dniu 4 lipca 2014r. wpłynął do organu rentowego wniosek ubezpieczonej o przeliczenie świadczenia, do którego załączyła kserokopię zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawionego w dniu 20 stycznia 2005r. przez (...) Zakłady (...) w S. obejmującego wynagrodzenie ubezpieczonej od 1959r. do 1968r. (wniosek ubezpieczonej z 4 lipca 2014r. wraz z załącznikiem w postaci kserokopii zaświadczenia Rp -7 k.63-64 akt emerytalnych).

Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy dokonał obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu ,tj. z lat 1956-1957, 1959-1972, 1979-1981 i 1983 oraz z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury. Do obliczenia powyższych wskaźników organ rentowy przyjął dane o wynagrodzeniu wynikające z przedłożonego przez ubezpieczoną zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 20 stycznia 2005r. oraz z wcześniej złożonych zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 4 lipca 1990r. (obejmującego lata 1979-1981) i z 28 listopada 1991r. (obejmującego lata 1990 i 1991) – na k.5 i 17 akt emerytalnych. Obliczone w ten sposób wskaźniki wysokości podstawy wymiaru wyniosły odpowiednio 75,45% i 53,77% (obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru k.80 i 80v akt emerytalnych).

Wobec ustalenia, że wskazane wyżej wskaźniki wysokości podstawy wymiaru okazały się niższe od dotychczasowego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonej wynoszącego 103,71%, zaskarżoną decyzją z 4 sierpnia 2015r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do ponownego ustalenia wysokości świadczenia (decyzja z 4 sierpnia 2015r. k.81 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie T. A. od decyzji z 4 sierpnia 2015r. podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.111 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art.15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenie emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

- 1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,
- 2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury albo o ponowne ustalenie emerytury,
- 3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne emerytury,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Odnosząc powyższe uregulowanie do okoliczności sprawy stwierdzić należało, że decyzja organu rentowego odpowiada prawu. Ubezpieczona jest uprawniona do emerytury od 1 kwietnia 1990r., a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia obliczony w dacie przyznania prawa z trzech kolejnych lat kalendarzowych ,tj. z lat 1979-1981 wynosi 103,71%. Występując w dniu 4 lipca 2014r. z wnioskiem o przeliczenie emerytury ubezpieczona przedłożyła zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 20 stycznia 2005r. dotyczące okresu zatrudnienia w (...) Zakładach (...) w S. od 1959r. do 1968r. Dokument ten nie dał jednak podstaw do przeliczenia świadczenia ubezpieczonej, gdyż jak wynika z przedstawionych wyżej ustaleń, wskaźniki wysokości podstawy wymiaru obliczone – przy uwzględnieniu danych wynikających m.in. z w/w zaświadczenia – z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury oraz z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu okazały się mniej korzystne od dotychczasowego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury. W tych zaś okolicznościach nie zachodzi ustawowa podstawa do ponownego obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonej.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonej jako nieuzasadnione.